

Επενδυτής

18 Νοεμβρίου 2001

Ματίνα Καλτάκη

Επιτέλους, "Do you love me?"

Επειδή στις περισσότερες περιπτώσεις παραστάσεων που έχουν προκύψει από νέο σκηνοθέτη και νέους ηθοποιούς, τα αποτελέσματα είναι αποκαρδιωτικά, δεν μπορώ να κρύψω την ικανοποίησή μου που επιτέλους είδα κάτι που συνολικά, ως σύλληψη και εκτέλεση, είχε ενδιαφέρον.

Μιλώ για τη δεύτερη παράσταση της ομάδας Νοητή Γραμμή, που με τίτλο "Do you love me?" παρουσιάζεται στον Φούρνο. Ιθύνων νους είναι προφανώς η Όλγα Ποζέλη, που επεξεργάστηκε δραματουργικά και απέδωσε στα ελληνικά κείμενα από τρία βιβλία του Ronald David Laing (1927-1989), από τις πλέον αιρετικές προσωπικότητες της ψυχολογίας και φιλοσοφίας του 20ού αιώνα. Ο Laing, μυστικιστής, υπαρξιστής, με αριστερές ιδέες, ασχολήθηκε με την ψυχιατρική και έγραψε με σαφή πρόθεση να χτυπήσει τις συμβατικές απόψεις για το τι μπορεί να νοηθεί ως ψυχική ασθένεια στο σύγχρονο δυτικό κόσμο, όπου το άτομο ζει μπλοκαρισμένο από δυνάμεις πολύ περισσότερο ισχυρές από την εσωτερική του δύναμη να ισορροπεί και να επιβιώνει υπό συνθήκες αντίξοες. Θεωρούσε, μεταξύ άλλων προκλητικών, ότι για να είναι αποτελεσματικός ο ψυχοθεραπευτής έπρεπε να είναι κάτι σαν σαμάνος - δεν είναι παράξενο που οι ορθόδοξοι εκπρόσωποι της ψυχιατρικής τείνουν να αγνοούν το έργο του.

Όπως και να 'χει, η Ποζέλη άντλησε το κείμενο της παράστασής της από τρία βιβλία του Laing και δόμησε το υλικό της έτσι ώστε να προβάλλει δύο θέματα: τη βία που ασκείται στην ψυχή των παιδιών μέσα στο οικογενειακό περιβάλλον και, σαν συνέπειά της, την αδυναμία των ανθρώπων να ζήσουν συντροφικά, μέσα στην αγάπη. Προς τούτο κατέφυγε πολύ περισσότερο σε μέσα θεατρικά παρά σε λέξεις, και μάλιστα υιοθετώντας τη μορφή «παραλλαγές πάνω στο ίδιο θέμα».

Το δεύτερο σημαντικό προτέρημα της παράστασης που σκηνοθέτησε είναι ότι η ίδια, ως ηθοποιός, μαζί με τους υπόλοιπους (τον Γιώργο Κατσίγιαννη, τον Χάρη Μπόσινα, τη Δέσποινα Νικητίδου και τον Γιάννη Υφαντή) «σωματοποίησαν» το λόγο, τον μετέγραψαν στην κίνηση και στη συνολική σκηνική παρουσία τους, σαν κάτι που δεν είναι απλώς μια ερμηνεία στο θέατρο, αλλά που αφορά την ουσία της ύπαρξής τους.